

سؤال و جواب درباره کمک مالی (کمک هزینه اجتماعی)

جوابهای کوتاه به معمولی ترین سؤال ها

برای دریافت اطلاعات بیشتر با اداره خدمات اجتماعی در کمون محل زندگی تان تماس بگیرید و یا قسمت پائین همین متن تحت عنوان "سؤالات دیگر" را بخوانید.

به کجا باید مراجعه کنم؟

با اداره خدمات اجتماعی در کمون محل زندگی تان تماس بگیرید. چنانچه موقتاً در کمون دیگری بسر می برید و به کمک اضطراری نیاز دارید، می توانید به کمونی که موقتاً در آنجا بسر می برید مراجعه نمایید.

برای درخواست کمک مالی، چگونه می توان اقدام کرد؟

تلفن بزنید و وقت رزرو کنید. در هنگام دیدار حضوری، فرم درخواست نامه و اطلاعات لازم پیرامون وضعیت مالی خودتان را بر اساس خواسته مسئول بررسی پرونده، ارائه دهید.

آیا اطلاعات مزبور در اداره خدمات اجتماعی بایگانی خواهد شد؟

آری، اطلاعات ارائه شده معمولاً به مدت پنج سال نگاهداری می شود و سپس از بین برده خواهد شد.

درخواست مزبور چگونه بررسی خواهد شد؟

درخواست کمک مالی بایستی بطور جداگانه و فردی بررسی شود. مسئول بررسی پرونده به وضعیت مالی شما نگاه می کند و همچنین به این موضوع توجه می نماید که اداره خدمات اجتماعی و یا خود شما چه اقداماتی می توانید انجام دهید تا بتوانید از لحاظ مالی خودکفا شوید.

چنانچه من نتوانم کمک مالی در یافت کنم، چه اقداماتی می توانم انجام دهم؟

شما می توانید یک جواب کتبی پیرامون تصمیم اداره خدمات اجتماعی مطالبه کنید و سپس می توانید از آن تصمیم شکایت کنید. می توانید از مسئول بررسی پرونده، در مورد نحوه شکایت کردن، اطلاعات دریافت کنید.

آیا ممکن است من ناچار به بازپرداخت وجوه دریافتی بشوم؟

آری، بطور مثال در صورتی که کمک مالی نوعی پیش پرداخت باشد و یا شما اشتبهاً مبلغ اضافی دریافت نموده باشید.

به چه منظوری می توان کمک مالی دریافت کرد؟

شما می توانید برای امرار معاش و یا سایر موارد لازم جهت گذران یک زندگی مناسب، کمک مالی دریافت کنید.

سوالات دیگر

برای دریافت اطلاعات بیشتر با چه کسی می توان تماس گرفت؟

برای گرفتن پاسخ سوالهای خود باید نخست با اداره خدمات اجتماعی در کمون محل زندگی تان تماس بگیرید. براساس [قانون خدمات اجتماعی](#)، اداره خدمات اجتماعی مسئول امور مربوط به کمک مالی است.

شما همچنین می توانید با *استانداری* که یک مرجع ناظر دولتی است، یعنی چگونگی اجرای قانون خدمات اجتماعی در کمون های واقع در استان را تحت کنترل دارد نیز تماس بگیرید. چنانچه شما در مورد نحوه کار و بررسی و یا طرز برخورد اداره خدمات اجتماعی نظر دارید نیز می توانید با استانداری تماس بگیرید. ولی نظرات و گلایه های خود را نخست مستقیماً با اداره خدمات اجتماعی در میان بگذارید.

اداره کل بهداری و خدمات اجتماعی پرونده های منفرد مربوط به کمک مالی را بررسی نمی کند و در باره آنها نظر و راهنمایی ارائه نمی دهد. ما یک اداره مرکزی دولتی هستیم که با مسائل کلی و عمومی مانند توسعه، پیگیری، انتقال دانش و هماهنگی کار میکنیم. شما می توانید اطلاعات کلی پیرامون کمک هزینه را در راهنمایی های کلی ما موسوم به (SOSFS 2003:5) و همچنین در "دفترچه کمک مالی" بیابید:
(handboken om ekonomiskt bistånd)

چگونه می توانم کمک مالی درخواست نمایم؟

با چه کسی بایستی تماس بگیرم؟

با اداره خدمات اجتماعی در کمون محل زندگی تان تماس بگیرید و یک وقت رزرو کنید. اداره خدمات اجتماعی غالباً در هنگام تماس تلفنی از شما می پرسد که شما چرا تلفن زده اید. شما باید نام و آدرس خود را بگوئید. اداره خدمات اجتماعی غالباً اطلاعات کتبی نیز برای شما می فرستد. بطور مثال در آنجا نوشته شده است که در هنگام دیدار با مسئولین اداره خدمات اجتماعی، چه مدارکی را باید همراه داشته باشید. غالباً شما از پیش یک فرم درخواست نیز دریافت می کنید که بایستی آنرا پر کرده و همراه داشته باشید.

بیاد داشته باشید که اگر به مترجم نیاز دارید، موضوع را از قبل بگوئید.

چه اطلاعاتی را باید ارائه بدهم؟

بررسی پیرامون پرداخت کمک مالی داوطلبانه است و نمی توان بر خلاف خواسته شما آنرا انجام داد. هر گاه شما بخواهید، می توانید از اداره خدمات اجتماعی بخواهید که کار بررسی را قطع کند. ولی اگر شما بخواهید که تصمیم اداره خدمات اجتماعی مبتنی بر تحقیقات دقیق باشد، ضروری است که اطلاعات لازم را در اختیار آنان قرار دهید. ضروری است که شما از جمله اطلاعاتی پیرامون وضع سکونت، وضعیت خانوادگی و همچنین تمامی اطلاعات پیرامون وضعیت مالی خود را که برای قضاوت اداره خدمات اجتماعی روی درخواست شما واجد اهمیت است را، از جمله درآمدها، دارائی هایتان و هزینه هایتان را ارائه دهید.

اطلاعاتی که من به اداره خدمات اجتماعی ارائه داده ام، چگونه نگاهداری می شوند؟

اداره خدمات اجتماعی موظف است که تمامی اطلاعاتی را که شما ارائه می دهید و برای تصمیم گیری پیرامون پرونده شما واجد اهمیت هستند را بنویسد و ثبت کند. از جمله باید قید شود که مسئول بررسی پرونده شما چه اطلاعاتی را از سایر ادارات دولتی در باره شما دریافت کرده و چه تصمیماتی در مورد شما اتخاذ کرده است. اگر مسئول بررسی پرونده شما بخواهد با سایر ادارات دولتی تماس بگیرد، شما باید نخست موضوع را تأیید کنید. غالباً شما در هنگام پر کردن درخواست نامه، موضوع مزبور را تأیید می کنید.

کار نوشتن و ثبت مطالب باید به صورت صحیح و بیطرفانه صورت گیرد و بدور از مطالب توهین آمیز نسبت به شما باشد. اداره خدمات اجتماعی باید صرفاً آن مطالبی را که در چارچوب بررسی ها و تصمیمات آنان دارای اهمیت هست را در پرونده شما ثبت کند. شما حق دارید مطالبی را که درباره شما نوشته شده است را بخوانید. علاوه بر این چنانچه شما معتقد باشید که مطالب نادرستی درباره شما درج شده است، حق دارید بخواهید که قید شود که شما نظر دیگری در آن مورد داشته اید. اسناد مربوطه معمولاً به مدت پنج سال نگاهداری میشوند و سپس از بین برده میشوند.

اطلاعاتی که شما در اختیار اداره خدمات اجتماعی قرار می دهید، مشمول قانون حفظ اسرار هستند، به عبارت دیگر، نمی توان آن اطلاعات را در اختیار دیگران قرار داد. البته استثناء وجود دارد، بطور مثال در برخی موارد پلیس در ضمن تحقیقات خود پیرامون یک جرم، درخواست می کند که به اطلاعات مزبور دست یابد.

اگر من اطلاعاتی نادرست ارائه دهم، چه اتفاقی خواهد افتاد؟

شما ناچار خواهید شد آن مبلغی را که بر مبنای اطلاعات نادرست داده شده دریافت کرده اید، بازپرداخت نمائید. اگر شما آگاهانه اداره خدمات اجتماعی را فریب داده باشید، مظنون به کلاهبرداری خواهید شد و موضوع می تواند منجر به شکایت به پلیس شود.

در هنگام دیدار با مسئولین اداره خدمات اجتماعی، چه مدارکی را باید همراه داشته باشم؟

شما باید کارت شناسائی به همراه داشته باشید که هویت شما را نشان دهد. اجاره نامه و قبض اجاره یا سند دیگری که نشان دهد کجا زندگی می کنید و چقدر اجاره پرداخت می کنید را نیز باید همراه داشته باشید. برای نشان دادن اوضاع مالی خودتان نیز ضروری است که کپی آخرین اظهارنامه مالیاتی تان را همراه داشته باشید. چنانچه درآمدی دارید، بایستی لیست حقوقی و همچنین پرداخت نامه هائی همچون عواید بازنشستگی، کمک هزینه بیماری، کمک خرجی نگهداری کودک، و یا کمک هزینه مسکن در طول 2-3 ماه گذشته را همراه داشته باشید. شما همچنین می توانید سایر اسناد و مدارکی را که بر اساس حدس خودتان می تواند به اداره خدمات اجتماعی کمک کند تا تصویر جامعی از اوضاع مالی شما بدست بیاورد را نیز همراه داشته باشید.

هنگامی که شما به منظوری غیر از امرار معاش درخواست کمک مالی می نمائید، غالباً باید بتوانید با ارائه قبض خرید و یا گواهی تخمین هزینه و امثالهم نشان دهید که هزینه مزبور چقدر است. این موضوع درباره خدمات پزشکی و دندانپزشکی، خرید دارو، عینک، مبلمان و سایر وسائل منزل و هزینه نقل مکان مصداق دارد. اگر شما بیکار باشید، باید بتوانید کارت ویژه دیدار با اداره کاربایی و یا سایر مدارکی که نشان دهد که شما در تلاش جستجوی کار هستید را ارائه دهید. اگر شما مرخصی استعلاجی دارید، باید بتوانید گواهی پزشک نشان دهید.

چه افرادی می توانند کمک مالی دریافت کنند؟

برای دریافت کمک مالی، من چه شرایطی باید داشته باشم؟

کمک مالی پرداختی از سوی اداره خدمات اجتماعی، آخرین شبکه ایمنی برای افرادی است که دچار مشکلات موقتی مالی هستند. شما خودتان در درجه اول مسئولیت دارید که اوضاع خود را سامان دهید. اداره خدمات اجتماعی می تواند بطور مثال از شما بخواهد که در جستجوی کار باشید و یا کارهائی را که از طرف کمون و اداره کاربایی و یا در چارچوب تدابیر برای بیکاران ارائه می شود را بپذیرید.

اداره خدمات اجتماعی درخواست هر فرد را بطور جداگانه بررسی و قضاوت می کند. معمولاً اگر شما پس انداز بانکی داشته باشید و یا دارائی های دیگری داشته باشید، حق دریافت کمک مالی نخواهید داشت. برای دریافت کمک مالی، لازم است که شما کاملاً فاقد امکانات مالی باشید. در وهله اول لازم است که شما مزایای عمومی و سایر کمک هزینه ها، از جمله کمک هزینه بیماری، حقوق مرخصی نگهداری کودک، کمک هزینه مسکن، و کمک خرجی نگهداری کودک را دریافت کنید.

آیا می توانم کمک اضطراری دریافت نمایم؟

آری، در صورتیکه این خطر وجود داشته باشد که شما دچار موقعیت اضطراری شوید. هیچ تعریفی درباره "موقعیت اضطراری" صورت نگرفته است. اداره خدمات اجتماعی هر پرونده و درخواستی را جداگانه بررسی می نماید.

اگر من بیکار باشم، چه مقرراتی وجود دارد؟

شما باید در اداره کاربایی ثبت نام کنید و فعالانه در جستجوی کار باشید. علاوه بر این باید نشان دهید که در اختیار بازار کار هستید و آماده اید مشاغل و یا فعالیت های بازار کار را که به شما پیشنهاد می شود، بپذیرید. منظور از فعالیت های بازار کار می تواند آموزش بازار کار، کارآموزی، تدابیری جهت توانبخشی شغلی و آموزش زبان سوئدی برای مهاجرین (اس-اف-ای) باشد. تدابیر پیشنهادی کمون نیز جزء این فعالیت ها محسوب می شود.

در وهله اول لازم است که شما در جستجوی یک کار مناسب تمام وقت باشید. چنانچه نتوانید مستقیماً یک کار تمام وقت پیدا کنید، می توانید عجلتاً یک کار مناسب نیمه وقت جستجو نمایید. شما باید همچنین آماده باشید کارهای موجود در خارج از منطقه زندگی تان و یا کارهای بیرون از حیطه شغلی خودتان را نیز جستجو نمایید.

اگر من بیمار باشم، چه مقرراتی وجود دارد؟

اداره خدمات اجتماعی لازم می داند که شما مرخصی استعلاجی داشته باشید و بتوانید گواهی پزشک نشان دهید که دال بر این باشد که شما به دلیل بیماری، توان کار کردن و یا در جستجوی کار بودن را ندارید. اگر مرخصی استعلاجی شما طولانی شود، ممکن است اداره خدمات اجتماعی ملزم بداند که پزشک معالج شما برنامه ای برای توانبخشی شما تهیه و اجراء نماید. اداره خدمات اجتماعی این امکان را دارد که با پزشک معالج شما، صندوق بیمه و اداره کاریبی نیز تماس بگیرد تا پی ببرد که شما به چه کمکی نیاز دارید.

اگر من محصل باشم، چه مقرراتی وجود دارد؟

اداره خدمات اجتماعی معمولاً به افرادی که در طول ترم های تحصیلی درس می خوانند، کمک مالی نمی دهد. نظر بر این است که شما خواهید توانست با وام تحصیلی و یا با کمک هزینه های تحصیلی دیگر، خود را تأمین نمایید. یک گزینه دیگر برای افرادی که نمی توانند صرفاً با وام تحصیلی زندگی شان را بگذرانند، اینست که کار بکنند. در صورتیکه دلایل ویژه وجود داشته باشد، اداره خدمات اجتماعی می تواند استثناء قائل شود. بطور مثال اگر شما در موقعیت غیرمنتظره ای قرار گرفته باشید.

وام تحصیلی براساس طول ترم تحصیلی محاسبه شده است و در جوابیه دریافتی قید می شود که آن وجوه برای چه مدتی باید کفایت کند. در هنگام تعطیلی مدارس، شرایطی مشابه بیکاران در مورد شما اعمال می شود. اگر شما فعالانه در جستجوی کار تابستانی باشید، ولی کاری نیابید، و واجد سایر شرایط باشید، ممکن است حق برخورداری از کمک مالی اداره خدمات اجتماعی را داشته باشید. (به قسمت مربوط به جوانان بیکار توجه نمایید)

اگر من جوان و بیکار باشم، چه مقرراتی وجود دارد؟

در اینصورت همان مقرراتی که برای سایر بیکاران وجود دارد، در مورد شما نیز مصداق خواهد داشت (به قسمت مربوط به بیکاران توجه کنید). اداره خدمات اجتماعی می تواند علاوه بر این بطور ویژه از جوانان بیکار بخواهد که در کارآموزی شرکت کنند و یا در سایر فعالیت هایی که منتهی به افزایش دانش و صلاحیت آنان شود، شرکت کنند. این مقررات شامل گروه های زیر است:

- جوانان زیر 25 سال،
 - افراد زیر 25 سال که بطور ویژه نیاز به فعالیت هایی دارند که منتهی به افزایش دانش و صلاحیت آنان شود،
 - محصلینی که در زمان تعطیلی مدارس به کمک مالی نیاز دارند.
- اگر یک محصل در هنگام تعطیلی مدارس درخواست کمک مالی نماید، اداره خدمات اجتماعی می تواند از وی بخواهد که در کارآموزی شرکت کنند، حتی اگر تحصیلات مزبور نیازی به آن کارآموزی نداشته باشند.

اگر شما بدون دلایل موجه از پذیرش کارآموزی یا سایر فعالیت هایی که منتهی به افزایش دانش و صلاحیت شما شود، صرفنظر کنید، اداره خدمات اجتماعی می تواند درخواست شما برای کمک مالی را رد کند. اداره خدمات اجتماعی همچنین می تواند در چنین شرایطی میزان کمک مالی شما را کاهش دهد.

اگر من جوان باشم و ترک تحصیل کرده باشم، چه مقرراتی وجود دارد؟

چنانچه شما زیر 18 سال سن داشته باشید، باید پدر و مادرتان هزینه های شما را بپردازند. اگر شما بالای 18 سال سن داشته باشید، می توانید درخواست کمک مالی نمایید و در عین حال باید به اداره خدمات اجتماعی نشان دهید که در جستجوی کار هستید. احتمال دارد که اداره خدمات اجتماعی از شما بخواهد که در کارآموزی و یا در سایر فعالیت هایی که منتهی به افزایش دانش و صلاحیت شما شود، شرکت کنید. (به قسمت مربوط به جوانان بیکار توجه نمایید).

اداره خدمات اجتماعی نمی تواند از شما بخواهد که مجدداً در دبیرستان ثبت نام نمایید تا بتوانید از کمک مالی برخوردار شوید.

اگر من جوان باشم و بخواهم از خانه پدر و مادر نقل مکان کنم، چه مقرراتی وجود دارد؟
بر اساس قانون، پدر و مادر موظف هستند که تا سن 18 سالگی کودکان خود، هزینه های آنان را تأمین نمایند. اگر شما همچنان به مدرسه (دبیرستان) می روید، هنگامی که 18 سال شما تمام شود، وظیفه پدر و مادر شما تمدید می شود. این موضوع تا هنگامی شما به مدرسه بروید و حد اکثر تا سن 21 سالگی شما معتبر خواهد بود.

18-20 ساله هائی که به مدرسه نمی روند، می توانند رأساً درخواست کمک مالی نمایند. ولی جوانان حق بدیهی برای دریافت کمک هزینه بابت مخارج استقرار خانه و زندگی مستقل ندارند. جوانانی که قصد دارند از خانه پدر و مادر نقل مکان کنند، در صورتیکه دلایل قوی برای نقل مکان آنان وجود داشته باشد، بطور مثال دلایل پزشکی، کمک هزینه جهت اسکان دریافت خواهند کرد. اصل بر این گذاشته می شود که هنگامی جوانان از خانه پدر و مادر نقل مکان می کنند که بتوانند هزینه های مزبور را خودشان بپردازند.

برای چه اهدافی می توانم کمک مالی دریافت نمایم؟

کمک مالی چیست؟

کمک مالی، که نام قبلی آن کمک هزینه اجتماعی است، نوعی حمایت مالی است که مبتنی است بر قانون خدمات اجتماعی. این کمک مالی برای گذران زندگی و همچنین برای سایر هزینه های ضروری به منظور یک زندگی در سطح قابل قبول، دریافت می شود.

کمک مالی به منظور گذران زندگی، کمک مالی امرار معاش نامیده می شود و شامل یک مبلغ استاندارد (مبلغ استاندارد سراسری) و هزینه های موجه (معقول) برای رفع سایر نیازها و از جمله مسکن، هزینه برق مصرفی منزل و غیره است. هزینه هائی که مشمول کمک مالی امرار معاش نیستند، سایر هزینه های گذران زندگی نامیده می شوند. اینها هزینه هائی است که ربط چندانی به امرار معاش ندارند ولی با اینحال برای گذران زندگی ضروری هستند. (به سؤال مربوط به سایر کمک ها توجه نمائید).

چه هزینه هائی مشمول کمک هزینه امرار معاش است؟

مبلغ استاندارد سراسری شامل هزینه های غذا، لباس و کفش، اوقات فراغت و بازی، بهداشت و درمان، بیمه کودک و نوجوانان، کالاهای مصرفی، و همچنین روزنامه، تلفن و عوارض تلویزیون است. در صورتیکه اداره خدمات اجتماعی تشخیص دهد که در پرونده خاصی دلایل ویژه ای وجود دارد، می تواند مبلغ بالاتر و یا پائین تری از مبلغ استاندارد سراسری را محاسبه نماید. مبلغ استاندارد سراسری بر اساس محاسبات اداره کل حمایت از مصرف کنندگان تعیین شده است.

کمک مالی امرار معاش از جمله شامل هزینه های موجه برای مسکن، هزینه برق مصرفی منزل، ایاب و ذهاب به محل کار، بیمه منزل و عضویت در سندیکا و صندوق بیمه بیکاری می باشد. این سؤال که کدام هزینه ها را می توان در این زمره حساب کرد، بطور جداگانه و فردی بررسی می شود ولی معمولاً آن هزینه هائی که قابل قبول هستند، محاسبه می شوند. منظور از هزینه های قابل قبول، هزینه هائی است که در حد معقول و موجه باشند.

مبلغ استاندارد سراسری برای چه مخارجی باید کفایت کند؟

غذا: این محاسبه بر اساس غذای معمولی و مفید برای چهار هفته شامل صبحانه، ناهار، شام، عصرانه و غذای ما بین وعده های غذائی، صورت گرفته است. هم مواد اولیه و هم غذاهای نیمه آماده در این محاسبه منظور شده اند ولی خرید شیرینیجات، تنقلات و شراب در نظر گرفته نشده است. مخارج خانوار تک نفری قدری بالاتر است، زیرا باید بسته های کوچک تر خریداری کرد و ضایعات هم بیشتر است.

لباس و کفش: لباس و کفش معمولی برای فصل ها، آب و هواها و موقعیت های مختلف. هزینه تعمیر کفش، خشک شویی و همچنین هزینه های جانبی مانند کیف، ساعت و چتر نیز در نظر گرفته شده است.

اوقات فراغت و بازی: فعالیت های معمولی اوقات فراغت در داخل سالن و در هوای آزاد مانند ورزش و فعالیت های فرهنگی. هزینه های زیر نیز در نظر گرفته شده اند: حق عضویت در باشگاه ها و انجمن ها، رفتن به سینما، گوش دادن به موسیقی، خواندن کتاب، دوچرخه سواری، شنا و آبتنی، اسکی و پاتیناژ. برای کودکان خردسال تر، هزینه وسایل بازی و سرگرمی نیز محاسبه شده است. فعالیت های گرانتر اوقات فراغت مانند سفر تفریحی، داشتن حیوانات خانگی و هزینه کامپیوتر و بازی های کامپیوتری در نظر گرفته نشده است.

بهداشت و درمان: کالاهای بهداشتی مانند صابون، خمیر دندان، مسواک و کرم پوست در نظر گرفته شده است. هزینه کوتاه کردن مو، ریش تراش و نوار بهداشتی نیز در نظر گرفته شده است. هزینه پوشاک برای کودکان زیر سه سال در نظر گرفته شده است. کالاهای و وسائل درمانی، دیدار با پزشک، دندانپزشک و خرید دارو در نظر گرفته نشده است. (به سؤال مربوط به سایر کمک ها توجه نمائید).

بیمه کودک و نوجوانان: بیمه گروهی بیماری و حوادث.

کالاهای مصرفی: شامل کالاهایی که برای نگهداری منزل، لباس و کفش ضروری هستند، مانند پودر لباسشویی، مایع ظرفشویی و مایع پاک کننده، کیسه جاروبرقی، لامپ و واکس کفش. کاغذ توالت و حوله کاغذی، دستمال کاغذی، نایلون محافظ غذا و کیسه فریزر، نوار چسب و غیره نیز محاسبه شده اند.

روزنامه، تلفن و عوارض تلویزیون: حق آبونمان روزنامه، عوارض تلویزیون و هزینه تلفن و از جمله بخشی از هزینه تلفن همراه. هزینه های کاغذ نامه، کارت پستال و تمپر نیز محاسبه شده اند. هزینه کانال تلویزیون کابلی، اینترنت و کامپیوتر در نظر گرفته نشده است.

مبلغ استاندارد سراسری چگونه تعیین می شود؟

مبلغ استاندارد سراسری هر ساله توسط دولت تعیین می شود. مبالغی که جزء مبلغ استاندارد هستند، براساس محاسبه های اداره کل حمایت از مصرف کنندگان تعیین شده اند و باید در سطح یک مصرف معمولی باشند. به عبارت دیگر نه مصرف حداقل و نه مصرف لوکس. این مبلغ ها برای خانوارها و گروه های سنی گوناگون در نظر گرفته شده اند.

اداره کل بهداشتی و خدمات اجتماعی هر ساله از طریق برگه های اطلاعاتی در مورد مبلغ استاندارد سراسری، اطلاعاتی منتشر می نماید.

آیا اگر من هزینه هایی بیش از آنچه که در مبلغ استاندارد سراسری در نظر گرفته شده است، داشته باشم، می توانم کمک هزینه بالاتری دریافت کنم؟

آری. اداره خدمات اجتماعی می تواند در مواردی مبلغی بالاتر از مبلغ استاندارد را محاسبه نماید. اداره خدمات اجتماعی می تواند تنها در موارد منفرد و پس از قضاوت مجزا روی یک پرونده، اقدام به پرداخت مبلغ بالاتر بنماید. بطور نمونه، اگر شما به غذای گرانت نیاز داشته باشید، یا نیاز شدیدی به تلفن و یا فعالیت های اوقات فراغت داشته باشید. در چنین شرایطی، شما بایستی بتوانید به اداره خدمات اجتماعی نشان دهید که نیازهای شما منجر به هزینه های بالاتر از مبلغ استاندارد می شود.

عکس این موضوع نیز مصداق دارد. یعنی اداره خدمات اجتماعی می تواند در موارد خاصی و آنگاه که دلایل ویژه ای وجود داشته باشد، مبلغ پائین تر از مبلغ استاندارد را پردازد.

آیا اگر من در ویلا شخصی یا آپارتمان سرقفلی زندگی کنم نیز کمک هزینه مخارج مسکن دریافت کنم؟

آری، عامل تعیین کننده اینست که هزینه مزبور در یک سطح معقول باشد. توصیه اداره کل بهداشتی و خدمات اجتماعی آنست که هزینه سکونت در ویلا، شامل وجوه پرداختی بابت بهره بانکی و هزینه های جاری مسکن، از جمله هزینه آب، گرما، جمع آوری ذباله ها، بیمه ساختمان و هزینه مربوط به اجاره زمین باشد. هزینه سکونت در آپارتمان سرقفلی شامل پرداخت هزینه ماهیانه آپارتمان و وجوه پرداختی بابت بهره بانکی است. بازپرداخت وام بانکی (اقساط) معمولاً به حساب نمی آید.

میزان قابل قبول مخارج مسکن چقدر است؟

هیچگونه مقررات روشن و ساده ای در مورد اینکه میزان قابل قبول مخارج مسکن چقدر است، وجود ندارد. بر اساس دستور هیئت دولت، بایستی اداره خدمات اجتماعی قضاوت کند که یک میزان قابل قبول در هر مورد ویژه کدام است و آنرا با توانائی مالی یک شخص کم درآمد مقایسه نماید.

بر اساس توصیه اداره کل بهداری و خدمات اجتماعی، بایستی اداره خدمات اجتماعی با توجه به هزینه های واقعی زندگی در مسکن و با توجه به نیاز واقعی شخص مورد نظر به آن مسکن قضاوت کند. هزینه های مزبور بایستی با اجاره های معمول در شرکت های عمومی مسکن و یا سایر شرکت های بزرگ مسکن در منطقه مسکونی شما و یا در مناطق مجاور مقایسه شوند. این توصیه مبتنی بر این اندیشه است که این نوعی سکونت است که معمولاً اشخاص کم درآمد توانائی مالی آنرا ندارند.

در صورت سکونت در مسکن اجاره ای دست دوم، چه مقرراتی وجود دارد؟

عموماً همان مقرراتی که در مورد مسکن اجاره ای دست اول وجود دارد، در این مورد نیز اجراء می شود. شما باید بتوانید نشان دهید که در آدرس مزبور زندگی می کنید. اسم شما باید در آن آدرس ثبت شده باشد (در اداره مالیات) و شما باید بتوانید قرارداد اجاره را نشان بدهید. آن اطلاعاتی که اداره خدمات اجتماعی بدان نیاز دارد تا بتواند تشخیص دهد که آیا آن اجاره در یک حد قابل قبول هست یا نه، بایستی در آن قرارداد قید شده باشد. از جمله اطلاعاتی درباره مساحت خانه، استاندارد آن، آیا آن خانه میله یا غیر میله اجاره داده می شود و چه هزینه هائی جزء اجاره حساب شده است، باید در قرارداد قید شده باشد. آیا در مورد هزینه برق مصرفی منزل و تلفن به توافق رسیده اید؟ درست بمانند مسکن اجاره ای دست اول، وضعیت مسکن در منطقه مسکونی شما و یا در مناطق مجاور معین می کند که میزان قابل قبول مخارج مسکن چقدر است. اداره خدمات اجتماعی می تواند در قضاوت خود، نیاز شما به مسکن و همچنین امکانات شما برای یافتن یک مسکن جدید را نظر بگیرد.

اگر شما جزء افرادی هستید که می توانند کمک هزینه مسکن دریافت کنند، اداره خدمات اجتماعی می تواند از شما بخواهد که آنچنان قرارداد اجاره ای داشته باشید که به شما حق دهد تا از کمک هزینه مسکن برخوردار شوید.

آیا من حق دارم بابت هزینه های غیر از امرار معاش کمک مالی دریافت نمایم؟

آری. پس از بررسی جداگانه و فردی اداره خدمات اجتماعی روی درخواست شما، می توانید حتی بابت هزینه های دیگری غیر از امرار معاش نیز کمک مالی دریافت نمایید. اداره کل بهداری و خدمات اجتماعی در قسمت توصیه های عمومی درباره کمک مالی بطور نمونه به نیاز هائی اشاره می کند که علاوه بر امرار معاش وجود دارند. بطور مثال هزینه های زیر:

- بهداشت و درمان
 - خدمات دندانپزشکی
 - عینک
 - تجهیزات منزل
 - نقل مکان
 - وسائل نوزاد
 - مسافرت بمنظور دیدار فرزند
 - خدمات کمونی
 - هزینه درخواست نامه و ثبت نام
 - تمدد قوا و هزینه کفن و دفن
- این موارد تنها چند نمونه است و ممکن است که کمک مالی حتی برای مقاصد دیگری که ضروری تشخیص داده شوند نیز پرداخت شود. چنانچه دلایل ویژه ای وجود داشته باشد، می توان در موارد خاصی بابت بازپرداخت بدهی ها نیز کمک مالی دریافت کرد.

در مورد بهداشت، درمان و دارو، شما معمولاً بابت هزینه هائی که شامل "ضمانت هزینه حداکثر" است کمک مالی دریافت خواهید کرد. هزینه خدمات دندانپزشکی باید معمولاً پیش از شروع درمان از طرف اداره خدمات اجتماعی تصویب شود. خدمات دندانپزشکی اورژانس از این قاعده مستثنی است. اگر درمان مزبور گران باشد، اداره خدمات اجتماعی می تواند از دندانپزشک دیگری بخواهد که پیشنهاد و درمان شما را مورد قضاوت قرار دهد.

افرادی که یک مسکن شخصی بدست می آورند، دارای حق مسلمی برای دریافت کمک مالی جهت خرید مبلمان و غیره نیستند، مگر اینکه دلایل ویژه ای وجود داشته باشد. بطور مثال در صورتیکه شما بطور اضطراری و یا به علت در معرض خطر بودن نقل مکان کرده باشید. یا اینکه شما جوان هستید و ناچارید از خانه پدر و مادر نقل مکان کنید تا بتوانید شرایط زیستی معقولی داشته باشید. مسافرت دیداری اولیاء یا فرزندان به منطقه دیگر بمنظور دیدار با یکدیگر است. منظور از تمدد قوا، بطور مثال هزینه مسافرت و یا اجاره کردن کلبه تفریحی است.

در مورد کفن و دفن، باید در وهله اول از دارائی های احتمالی موجود و ماترک شخص متوفی جهت پرداخت هزینه های مربوطه استفاده کرد. پرداخت هزینه های کفن و دفن مقدم بر پرداخت صورتحساب های پرداخت نشده اجاره، تلفن، برق و امثالهم است. اگر اداره خدمات اجتماعی کمک مالی به شما بدهد، باید این کمک برای یک کفن و دفن آبرومندانه کافی باشد. اداره خدمات اجتماعی باید در چارچوب موازین خود، به خواسته های بازماندگان توجه نماید.

آیا من می توانم از اداره خدمات اجتماعی پول قرض بگیرم؟

نه، ولی شما می توانید در مواردی کمک مالی دریافت نمایید که باید بازپرداخت شود. به سؤال مربوط به بازپرداخت توجه نمایید.

کمک مالی چگونه محاسبه می شود؟

کمک هزینه امرار معاش چگونه محاسبه می شود؟

کمک هزینه امرار معاش معمولاً بصورت ماهیانه محاسبه می شود.

نخست در نظر گرفته می شود که خانوار مزبور شامل چه افرادی است. در محاسبات اداره خدمات اجتماعی، افراد متأهل، همزی و زوج های ثبت شده معمولاً عضو خانوار تلقی می شوند و دارای اقتصاد مشترک هستند. سپس یک هزینه استاندارد برای آن خانوار محاسبه خواهد شد. برای بدست آوردن این رقم، هزینه های فردی تمام اعضای خانوار و همچنین هزینه های مشترک خانوار با هم جمع می شود.

با جمع کردن مبلغ استاندارد سراسری، هزینه ماهیانه احتمالی مسکن، هزینه برق مصرفی منزل، ایاب و ذهاب به محل کار، بیمه منزل و عضویت در سندیکا و صندوق بیمه بیکاری، مبلغ مورد نیاز ماهیانه یک خانوار بدست می آید. این هزینه ها باید قابل قبول (موجه) باشند. کمک هزینه امرار معاش مورد نیاز یک خانوار با کسر کردن درآمدهای احتمالی یک خانوار از مبلغ مزبور بدست می آید. روش محاسبه را می توان چنین بیان نمود:

$$\begin{aligned} & \text{هزینه های فردی} \\ & + \text{هزینه های مشترک خانوار} \\ & + \text{هزینه های موجه} \\ & - \text{درآمدها} \\ = & \text{کمک هزینه امرار معاش مورد نیاز} \end{aligned}$$

چرا افراد مختلف کمک هزینه امرار معاش به میزان غیر یکسان دریافت می نمایند؟

کمک هزینه امرار معاش، همانند سایر کمک های مالی، بصورت جداگانه و فردی بررسی می شود. این بدان معناست که محاسبه بر این اساس صورت می گیرد که هر فردی چقدر نیاز دارد. یک مثال روشن در این مورد اینست که یک خانواده بچه دار بیشتر از یک فرد مجرد کمک هزینه امرار معاش دریافت می نماید، زیرا نیاز و هزینه های ماهیانه بیشتری دارد. ولی در عین حال ممکن است که دو نفر در شرایط مشابه نیز کمک هزینه متفاوتی دریافت نمایند، زیرا اداره خدمات اجتماعی نیازهای آنان را متفاوت ارزیابی می نماید.

درآمد و دارائی های من چه تأثیری بر میزان کمک مالی دریافتی ام دارد؟

هنگامی که اداره خدمات اجتماعی نیاز یک خانوار به کمک هزینه را بررسی و محاسبه می نماید، معمولاً تمامی درآمد های خالص (پس از مالیات) اعضای خانوار در نظر گرفته می شود. از جمله حقوق، غرامت پایان خدمت، کمک هزینه بیماری، حقوق مرخصی نگهداری کودک، غرامت بیکاری، عواید بازنشستگی، کمک هزینه کودک، کمک خرجی نگهداری کودک و کمک هزینه مسکن در نظر گرفته می شود. معمولاً بازپرداخت مالیاتی، غرامت ها و کمک هزینه های پرداخت شده از سوی شرکت های بیمه نیز در این مورد منظور خواهد شد.

اگر شما سپرده بانکی، سهام و دارائی های دیگری داشته باشید که بتوان به آسانی بدان دسترسی یافت، باید نخست از آن امکانات استفاده نمایید. اگر شما دارائی های غیر نقدینه داشته باشید که دسترسی بدان ها دشوار باشد، مانند خانه یا آپارتمان سرقفلی، می توانید در طول یک دوره کمک مالی دریافت نمایید، یعنی در هنگامی که دارائی هائی خود را می فروشید یا نقد می کنید، و سعی می کنید که مشکلات مالی خود را به نحو دیگری حل کنید.

آیا در صورتیکه اتوموبیل داشته باشیم، می توانم کمک مالی دریافت نمایم؟

یک اتوموبیل، صرفنظر از اینکه آیا از آن استفاده شود یا نه، یک دارایی است که می توان آنرا فروخت و از وجوه مزبور استفاده نمود. ولی اداره خدمات اجتماعی در هر مورد ویژه بطور خاص تصمیم می گیرد که آیا می توان آن اتوموبیل را به عنوان یک دارایی بحساب آورد یا نه. آنان از جمله بهای اتوموبیل را در نظر می گیرند و اینکه شما در طول چه مدتی به کمک مالی نیاز دارید. اگر نیاز شما به کمک مالی، موقت باشد و یا شما برای شغل خودتان به اتوموبیل نیاز داشته باشید، اداره خدمات اجتماعی می تواند بپذیرد که شما اتوموبیل خود را نگاه بدارید. علاوه بر این مهم است که اتوموبیل شما آنچنان کهنه باشد که از محل فروش آن نتوان درآمد چندانی بدست آورد.

اداره کل بهداری و خدمات اجتماعی توصیه دارد که چنانچه برای شغل خودتان به اتوموبیل نیاز داشته باشید، و یا نیاز داشته باشید با اتوموبیل به محل کار خود بروید، هزینه های جاری اتوموبیل (بنزین، تعمیرات و غیره) جزء نیازهای ماهیانه شما بحساب آید. در غیر اینصورت بایستی شما راساً هزینه های مزبور را تقبل نمایید.

آیا در صورتیکه ویلای تفریحی داشته باشیم، می توانم کمک مالی دریافت نمایم؟

یک ویلای تفریحی، نوعی دارایی است که می توان آنرا فروخت و از پول آن استفاده نمود، البته به شرط آنکه فروش آن در بر دارنده یک مازاد مالی باشد، یعنی که پس از بازپرداخت وام بانکی احتمالی مسکن، پول اضافی باقی بماند. غالباً اگر نیاز شما به کمک مالی، موقت، یعنی حد اکثر چهار ماه باشد، اداره خدمات اجتماعی می پذیرد که شما ویلای تفریحی خود را نگاه بدارید.

آیا در صورتیکه ویلا و یا آپارتمان سرقفلی داشته باشیم، می توانم کمک مالی دریافت نمایم؟

یک ویلا و یا آپارتمان سرقفلی نوعی دارایی است که می توان آنرا فروخت و لذا این موضوع حق شما برای دریافت کمک مالی را تحت تأثیر قرار می دهد. اداره کل بهداری و خدمات اجتماعی توصیه دارد که تنها هنگامی که نیاز شما به کمک مالی درازمدت، یعنی بیش از چهار ماه باشد، ویلا و یا آپارتمان سرقفلی بعنوان دارایی شما بحساب آید. البته به شرط آنکه فروش آن در بر دارنده یک مازاد مالی باشد، یعنی که پس از بازپرداخت وام مسکن احتمالی، پول اضافی باقی بماند.

اداره خدمات اجتماعی باید همیشه یک بررسی جداگانه و فردی انجام دهد. ممکن است دلایلی وجود داشته باشد که بر اساس آن ضروری نباشد شما مسکن خود را بفروشید. اینچنین دلایلی از جمله عبارتند از مشکل یافتن مسکن جدید، مشکل بودن فروختن مسکن، و یا اینکه نقل مکان به محل دیگر برای شما و خانواده تان نامناسب باشد. اگر با این حال شما ناچار باشید مسکن خود را بفروشید، اداره کل بهداری و خدمات اجتماعی توصیه دارد که شما وقت کافی برای این اقدام داشته باشید. منظور از وقت کافی حد اقل چهار ماه است.

آیا ممکن است من ناچار شوم وجوه دریافتی را بازپرداخت نمایم؟

آیا ممکن است من ناچار شوم وجوه دریافتی از اداره خدمات اجتماعی را بازپرداخت نمایم؟

آری. بر اساس قانون خدمات اجتماعی، اداره خدمات اجتماعی می تواند در مواردی بخواهد که وجوه دریافتی باز پرداخت شوند، از جمله در موارد زیر:

- اگر کمک مالی شما، بعنوان پیش پرداخت و در هنگام انتظار پرداخت حقوق، کمک هزینه بیماری، حق بازنشستگی یا کمک هزینه مسکن پرداخت شده باشد،
 - اگر شما به دلیل درگیر شدن در یک اعتصاب و سایر نزاع های بازار کار، کمک مالی دریافت کرده باشید،
 - اگر شما پول داشته باشید ولی به دلایلی از جمله اعتصاب، مشکلات کامپیوتری و امثالهم نتوانید بدان پولها دست یابید و لذا کمک مالی دریافت نموده باشید،
 - اگر شما به دلیل دادن اطلاعات نادرست و یا به دلیل اشتباهات دیگر کمک مالی دریافت نموده باشید. و حتی اگر اداره خدمات اجتماعی به دلیل اشتباهات دیگر پرداخت زیادی صورت داده باشد. لذا مهم است که شما پرداخت های اداره خدمات اجتماعی را کنترل نمایید تا ناچار به بازپرداخت وجوه مزبور نشوید.
- برای اینکه اداره خدمات اجتماعی بتواند پول های پرداختی را مطالبه نماید، لازم است که یک تصمیم کتبی در این مورد وجود داشته باشد و شما باید یک نسخه از آنرا دریافت نمایید.

اداره خدمات اجتماعی می تواند علاوه بر قانون خدمات اجتماعی، با استناد به قانون بیمه های عمومی نیز پول های پرداختی را مطالبه نماید:

- اگر کمک مالی مزبور نوعی پیش پرداخت یک پرداخت عطف ما سبق یک غرامت ماهیانه باشد که شما از صندوق بیمه درخواست نموده اید، از جمله حق بازنشستگی، کمک هزینه فعالیت، کمک هزینه بیماری، کمک هزینه مسکن و یا کمک خرجی نگهداری کودک.
- در این موارد، اداره خدمات اجتماعی پول های پرداختی را مستقیماً از صندوق بیمه مطالبه می نماید.

اگر اداره خدمات اجتماعی بگوید که من حق ندارم کمک مالی دریافت کنم، چه کاری می توانم انجام دهم؟

اگر اداره خدمات اجتماعی بگوید که من حق ندارم کمک مالی دریافت کنم، چه کاری می توانم انجام دهم؟
شما حق دارید یک درخواست نامه ارائه دهید و بخواهید که آن مورد بررسی قرار گیرد. اداره خدمات اجتماعی موظف است که در صورت نیاز شما، در مورد تهیه و تنظیم درخواست نامه به شما کمک نماید. شما همچنین حق دارید یک پاسخ کتبی دریافت نمائید و چنانچه بخواهید، می توانید از آن تصمیم شکایت نمائید.

آیا می توان از تصمیم اداره خدمات اجتماعی شکایت نمود؟

آری. چنانچه از تصمیم اداره خدمات اجتماعی راضی نباشید، می توانید از آن شکایت نمائید. حتی اگر با بخشی از درخواست شما موافقت نشده است نیز حق دارید از آن تصمیم شکایت نمائید. ضروری است که شما ظرف سه هفته پس از تاریخ دریافت تصمیم، از آن شکایت نمائید.

یک شکایت بدین معناست که دادگاه بررسی خواهد نمود که آیا تصمیم اداره خدمات اجتماعی صحیح بوده است یا نه. دادگاه می تواند تصمیم را تغییر دهد و اداره خدمات اجتماعی باید تصمیم خود را بر اساس حکم دادگاه تغییر دهد. چنانچه شما از حکم دادگاه اداری استان نیز ناراضی باشید، می توانید به دادگاه استیناف اداری و بالأخره به دادگاه دولت شکایت نمائید. در این صورت دادگاه رأساً تصمیم خواهد گرفت که آیا آن شکایت نامه را بررسی کند یا نه (به اصطلاح اجازه تجدید بررسی). اداره خدمات اجتماعی باید به شما اطلاع دهد که این مراحل چگونه طی می شود و در صورت نیاز به شما کمک بدهد.

چگونه می توان شکایت نمود؟

شکایت بایستی بصورت کتبی انجام شود. نیازی به پرسشنامه ویژه ای نیست. یک شکایت باید بشکل بسیار ساده انجام شود. مهم اینست که شما بیان نمائید که از کدام تصمیم شکایت دارید و چه چیزی به نظر شما غلط است. اگر شما در این مورد به کمک نیاز دارید، اداره خدمات اجتماعی موظف است به شما کمک بدهد.

شکایت خود را به آن اداره خدمات اجتماعی که تصمیمی در مورد پرونده شما گرفته بفرستید. شکایت نامه شما باید حداکثر سه هفته پس از آنکه شما تصمیم را دریافت کردید، به اداره خدمات اجتماعی واگذار شود.